

Като най-старо изкуство се смѣта архитектурата. И до днесъ дори на нея се отдаватъ по-малко жени, смѣтайки я по-удобна за мъжа. Но все пакъ историкъ ни сочи имена на жени като голѣми строителки. Очарователната Дидона 880 г. преди Христа, или 150 год. преди основанието на Римъ строи Картагенъ. Дъщеря на тирския Царъ, тя заедно съ брата си Пигмалиона трѣбвало да царува надъ Финикия. Братъ ѝ, за да запази за себе си властта, оженва я за Сихей, жрецъ на Херкулеса и най-богатия човѣкъ въ страната. Но и голѣмото неизвестно нему до тогава богатство на зетя го изкушава. За да го завладѣе, той заповѣдва да убиятъ жреца, въ самия храмъ. Смѣлата княгиня, узнала на време за покушението, натоварва на кораби всичкото богатство на мъжа си и съ вѣрни слуги се впуска на дълъгъ пътъ по широкото море. Дебаркирала на Африканския брѣгъ, тя застроява своя градъ на мѣсто, купено отъ мѣстнитѣ жители и голѣмо, колкото волска кожа. Финикийцитѣ, всѣкога вещи въ лъжа и надхитряване, нарѣзли волската кожа на най-тънки ивици и съ тѣхъ заградили купеното мѣсто, за да го измѣрятъ. Така първоначално съграденъ Картагенъ става следъ време опасна съперница на Римъ, а латинскиятъ поетъ Вергилий въ своята поема Енеида мѣсти датата на съграждането му покъсно и отъ Дидона създава поетиченъ образъ. Може би приказката за Дидона е само легенда, но все пакъ, ние можемъ да я вземемъ за единъ плюсъ къмъ голѣмото творчество на жената въ древността, още повече, че въ основата на всѣка легенда има по една доза истина.

Обаче въ Египетъ, където женитѣ отъ вишата класа имали еднакви почти права съ мъжете, срещаме имена на царици, които увѣковѣчаватъ името си съ строежа на монументални гробници, храмове и дворци по тѣхенъ планъ и ръководство.

Друга една царица—Семерамисъ—създаде легендарното великолепие на Вавилонъ Жена на царъ Нинъ